

ת"פ 42241/09/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 42241-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד הדס פרידמן, ליאל
אהרונים, הדס שלמה והמתמחה אליעזר
צמח

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

באמצעות ב"כ עוה"ד איריס אהרונוב

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום המתוקן:

כתב-האישום בו הורשע הנאשם בעקבות הודאתו כולל עבירות **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ו**הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982.

בתאריך 10.9.20 התקשר הנאשם אל המתלוננת **מספר רב של פעמים** חרף בקשותיה אליו שיחדל ממעשיו, ובשל כך היא התקשרה למוקד 100 של משטרת ישראל.

בהמשך לכך, בעת שהמתלוננת שוחחה עם שוטר, התקשר אליה הנאשם, היא העלתה אל השיחה את השוטר, ובנסיבות אלה אמר הנאשם לשוטר, **שהמתלוננת היא אשתו ולא משנה מה היא תעשה**.

בהמשך, כאשר הנאשם פגש בשוטר הוא אמר לו: "אני אתקשר אליה מכל טלפון שאני אשיג. מכל טלפון שאני אשיג אני אתקשר אליה, מהפייסבוק...". וכן: "מהוואטסאפ אני אטריד אותה כל יום, גם". וכן: "**אני אשב בכלא בשבילה**". וכן: "**אני אימתי עליה שתביא את הטלפון**, שתביא את הטלפון שלה, ההודעות שלה".

יום קודם לכן, בתאריך 9.9.20 התקשר הנאשם אל המתלוננת ואיים עליה, כי **בכוונתו לפגוע בה ולשבת בכלא** (ראו התיקון בעמוד 9 שורה 15 להודעת המאשימה).

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירות האיומים וההטרדה אותן ביצע הנאשם הם ההגנה על בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת.

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר עבירות האיומים, ההטרדה, טיבו של האיום, היקף ההטרדה, בנסיבות תיק זה, ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה ביחס לעבירות האיום וההטרדה המתוארות בכל עובדות כתב-האישום נע בין **חודש מאסר בפועל ועד 14 חודשי מאסר בפועל**.

ויודגש כבר עתה, יש לראות את כל האמור בכתב-האישום כאירוע אחד לצורך קביעת המתחם, ובנוסף, נוכח הדיון שיובא בהמשך, בנושא הפסיכיאטרי, שקלתי במסגרת קביעת המתחם גם את התחלואה הנפשית, כפי מצוותו של סעיף 40ט (א) (9) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 2564/11 **קטנור נגד מדינת ישראל** (4.4.11):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירת איומים, בשל כך שהוא שלח לזוגתו מספר הודעות SMS ובהן כתב לה דברי איום, בין השאר שירצח אותה והבהיר: "...אלו לא איומים אלא הודעה מפורשת מה יקרה לך מחר", נדון **לחודש מאסר בדרך של עבודות שירות**.

רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (25/6/08):

נאשם **בעל עבר פלילי ל- 12 חודשי מאסר** בפועל, אך יש לקרוא את הנסיבות המיוחדות שבאותו פסק דין יחד עם פסק דינו של בית-המשפט המחוזי (ע"פ 1225-11-07) שם צוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם הוכתם בינתיים בעבירות של אלימות נוספת כלפי אשתו וכיצא באלה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפש נגד מדינת ישראל** (2/2/11):

נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שאיים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה (**אירוע בודד**) **בעל עבר פלילי רלוונטי, בין השאר בעבירת איומים כלפי אותה מתלוננת, נדון ל- 7 חודשי מאסר**

בפועל.

ע"פ 7032-05-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד מושקוביץ** (31/5/16):

נאשם שהורשע בעבירת **איומים אחת** כלפי זוגתו, שירצח אותה, **נעדר עבר פלילי**, היה עצור כחודש, נדון **למאסר מותנה** ול- 5,000 ש"ח קנס.

רע"פ 149/19 **קובי פפיאשוילי נגד מדינת ישראל** (10.1.19) - עפ"ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 **פפיאשוילי נגד מדינת ישראל** (18/12/18):

נאשם הורשע **בריבוי עבירות של איומים**, הטרדה באמצעות מתקן בזק, בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר **באיומים בוטים** בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה. עיון בכתב-האישום המתוקן לימדני, כי בשמונה איומים, ובהם עשרות רבות של מעשי איומים והטרדות, הוגש תסקיר שאינו חיובי, **דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד ביותר**, נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל, נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 3255/14 **ביטון נגד מדינת ישראל** (16/3/15):

הנאשם זוכה מעבירת ההצתה ונדון ביחס לעבירת איומים לחודשיים **מאסר על תנאי**.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 40105-03-16, **מדינת ישראל נגד אלבליה** (8/5/17):

שתי עבירות איומים, בעל עבר פלילי, 4 ימי מאסר יחד עם **ענישה צופה פני עתיד**.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 59211-02-20 **צרויה נגד מדינת ישראל** (10.8.20):

נאשם אשר השמיע איומים חריפים כלפי אמו, גם באוזני שוטרים, שידקור אותה, שיחתוך לה את הידיים, **בעל עבר פלילי**, שכולל **הרשעה קודמת בתקיפה ואיומים של אמו** שירצח אותה, תסקיר שלילי, ללא אופק שיקומי, נדון ל- **3 חודשי מאסר ויום**.

ע"פ 28636-10-20 (מחוזי מרכז) **קוזנצוב נגד מדינת ישראל** (10.11.20):

נוכח הסכמת המדינה להעמיד את עונשו של הנאשם על תקופת מאסרו הוא שוחרר בו במקום. דובר בנאשם אשר

הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, לאחר שהתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל והשמיע משפטי איום, כגון שהוא הולך לדקור את זוגתו. לחובתו עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, כולל עבירות איומים, תקיפת בן זוג שבגין נדון לעונשי מאסר. הוא לא השתלב בהליך שיקומי, למרות שבית המשפט אפשר לו זאת. בבית-משפט השלום הוא נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל. כאמור, בבית-משפט המחוזי הועמד עונשו בהסכמת המאשימה על תקופת מאסרו, שהיה אז מיום 31.5.20 - 10.11.20, כלומר: **חמישה חודשים ועשרה ימים**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשים:

העבירות שאותן ביצע הנאשם כלפי המתלוננת חמורות והן **מחייבות ענישה בעלת משקל אשר תרתיעו מלשוב ולבצע מעשים דומים, במיוחד נוכח מיהותו של הנאשם והרישום הפלילי שלו המלמד, כי הוא פיתח אובססיה כלפי אותה מתלוננת, כפי שיבואר בהמשך**.

ואולם, מבלי להקל ראש, אין מדובר בכתב-אישום המגלם מעשה איום והטרדה מן הרף העליון: אכן, הנאשם התקשר אל המתלוננת "מספר רב של פעמים" למרות רצונה שיחדל, ולראיה התקשרה למוקד 100 של משטרת ישראל, אך מנגד משפטי האיום כגון "אני אשב בכלא בשבילה" והאמירה שיפגע בה, לא נאמרו פנים מול פנים, לא חרגו מתחום המלל, לא לוו בשימוש בחפץ ולשון האיום אינה ברף העליון של חומרה, למרות שקלה כחמורה, גם התנהגות כזו וודאי גרמה למתלוננת לסערת נפש, אי נחת ופגיעה.

בנוסף, אין מדובר בכתב-האישום הנוכחי ברצף של מקרים אשר נמשך על פני תקופה, **אלא בשני אירועים בודדים - יום אחר יום, וזאת אני אומר בהסתייגות, נוכח האירוע מן העבר כלפי אותה מתלוננת**.

עוד יש להדגיש, ומבלי להקל ראש, כי **אין מדובר בתיק, שבו בוצעו עבירות בתוך התא המשפחתי, בין בני זוג, שלהם ילדים ורכוש, על רקע מתיחות מיוחדת המאפיינת מערכת יחסים שכזו, אלא בין שניים שההכרות ביניהם הייתה כללית ביותר והיא קיימת, אך ורק בתוך ראשו של הנאשם**.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם **שישה רישומים פליליים (במ/1) כדלקמן:**

בשנת 2010, במסגרת בית-המשפט לנוער, הורשע בשורת עבירות **רכוש** ונדון ל - **36 חודשי מאסר בפועל**.

בשנת 2016 הורשע בעבירות רכוש והפרת הוראה חוקית ונדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם שוחרר ממאסרו בתחילת 2017, ובאמצע 2017 ביצע עבירות של תקיפה, הטרדה, איומים, הפרת הוראה חוקית, כלפי אותה מתלוננת. בסופו של יום הופסקו ההליכים בתיק זה מפאת מחלת נפש.

בעניין זה, אפנה לכתב-האישום ולהחלטה במסגרת ת"פ 64020-07-17 שלום רמלה, מהם ניתן ללמוד, כי למרות שבית-המשפט הורה לו לשהות בתנאים מגבילים, הוא הפר את ההוראה החוקית, הוא ניגש אל המתלוננת, איים עליה, תקף אותה בידה, אמר לה: "אני אגע בך כמה שאני רוצה כי את שלי ואני אלוהים". בהזדמנות נוספת שוב פנה אליה, התקשר אליה מספר רב של פעמים, איים עליה: "אני אשבור את העולם אני אראה לך מה זה, תזהרי ממני". וכן: אני אגע בך כמה שארצה בכוח ואדבר איתך בכוח". בתיק זה, התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית המלמדת, כי הנאשם אינו כשיר דיונית ומהותית, לפיכך בתאריך 2.8.17 הופסקו ההליכים והוצא צו אשפוז פסיכיאטרי.

בחודש דצמבר 2017 שוב נקבע כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין והוצא צו אשפוז ביחס לעבירות שוד מזוין והפרת הוראה חוקית.

בחודש פברואר 2018 הוצא צו אשפוז נוסף ביחס לתיק תקיפה.

בחודש אוגוסט 2020 הורשע הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית ותקיפה ונדון למאסר מותנה (עבירות כלפי הסבא שלו) (במ/10).

הנאשם שוחרר ממאסר/אשפוז בתחילת ספטמבר 2020, כאשר העבירות נשוא כתב-האישום העומד בפניי, בוצעו ימים ספורים לאחר מכן. שוב לפנינו ראייה המלמדת, כי הנאשם פיתח כלפי המתלוננת אובססיה קשה המעיקה על חייה ושלוות נפשה. ואולם, מבלי להקל ראש, כפי שנראה, מדובר באובססיה המונחת על תחלואה נפשית.

(3). תחלואה נפשית:

עיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית מאוקטובר 2020 (במ/1) ובמסמכים הרפואיים שהוגשו מלמד, כי לנאשם תחלואה נפשית.

ראשית, אפנה לתוצאות ההליכים הקודמים, שבמסגרתם הופסקו ההליכים והוצאו צווי אשפוז.

שנית, בחוות הדעת הפסיכיאטרית נמסר, כי הנאשם חולה בתחלואה כפולה - סכיזופרניה יחד עם שימוש לרעה

בסמים.

בחוות הדעת הוצגו תולדות חייו, דפוסי השימוש בסמים מעת שהיה נער, נמסר, כי בשנת 2014 נערך ניסיון גמילה מסמים שכשל, נמסר כי הוא ערך ניסיונות התאבדות, אולם היו אלו ניסיונות ללא כוונה אובדנית, אלא כדי להשיג רווח משני ולמלא את דרישותיו, הוא נעדר סימנים פסיכויטיים, תוארו רצף אשפוזי משך השנים, השימוש בסמים שמחמיר את מצבו הנפשי בכל פעם מחדש, הוא טוען שהוא שומע קולות, אך אין מדובר בתחלואה, ובסופו של יום המסקנה, כי למרות התחלואה הכללית ממנה סובל, ביחס לכתב-האישום העומד לדיון היה הנאשם **כשיר מבחינה נפשית ונקבעה כשרותו הדיונית בעניין זה.**

שלישית, עיון בסיכום האשפוז מתאריך 17.9.20 (במ/3) (ימים ספורים לאחר ביצוע העבירות) מלמד, בין השאר כדלקמן: "חולה סכיזופרניה, עם שימוש לרעה בסמים. ברקע הפרעת אישיות אנטי סוציאלית. בימים האחרונים שרוי באי שקט קיצוני. משמיע תכנים פסיכויטיים של מחשבות שווא ארוטמניות (שכנוע שווא שאדם כלשהו מאוהב בו). מאיים ברצח ובאונס של אנשי צוות. עושה תנועות מאיימות. נראה על סף התפרצות".

אם כן, **זהו הרקע הנפשי** לביצוע המעשים העומדים לדיון בפניי, והם מתיישבים עם התנהגותו כלפי אותה מתלוננת מן העבר - התנהגות שבגינה הופסקו ההליכים והוצא נגדו צו אשפוז לתקופה ארוכה מאוד.

מנגד, (מסמך במ/9) פורטו התבטאויותיו, כגון "שהוא המשיח, שליח של אלוהים...מדווח על תפקיד מיוחד, לדבריו יכול לעשות שלום בעולם...מחשבות גרנדיוזיות, אינם עד רמה של מחשבות שווא...אינו נראה הלוצינטורי, בזמן הבדיקה. בבדיקה רושם להתנהגות מגמתית לצורך להתאשפז למחלקה ולא לחזור לניצן. רושם לסימולציה של תוכן פסיכויטי".

יתכן בהחלט, כי הנאשם מעצים את התחלואה הנפשית שלו, כדי להשיג רווח משני כזה או אחר.

ואולם מסקנתי מתוך עיון במסמכים הרפואיים הפסיכיאטריים שהוגשו בפניי, מתוך עברו הפלילי, כעולה מן הרישום הפלילי וצווי האשפוז מן העבר, הוא שהדחף לביצוע העבירות כלפי המתלוננת מקורו בתחלואה הכפולה של הנאשם, אשר הובילה אותו לפיתוח אובססיה כלפיה, ונתון זה מחייב התחשבות מקלה בענישה, שכן אין דינו של נאשם המבצע מעשים כאלה בדעה צלולה כדינו של מי אשר נענש, גם בשל מעשיו אך גם נוכח התחלואה ממנה הוא סובל.

(4). שיקולים מקלים:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו ובכך חסך את עדות המתלוננת וזמן ציבורי יקר.

עיינתי בזיכרון הדברים המתעד את השיחה שנערכה עם המתלוננת (במ/2) ממנו עולה כי היא אמרה: "כי הוא לא צריך להיות במעצר אלא בבאר יעקב ושהוא לא בריא בנפשו הוסבר לה כי משטרה זה לא שירות פסיכיאטרי ואמרה כי היא **רוצה לבטל את התלונה**". אכן, כל זאת, יש לקרוא נוכח הודעתה במשטרה (במ/11) שבה תארה את ההטרדות, את חששה ממנו (שורה 65), אך מנגד הוסיפה נתונים המתיישרים עם המסקנה בדבר תחלואה נפשית ויחסו כלפיה, כגון "...גם קורא לי מרים הנביאה ושאי קדושה..." (שורה 60).

במילותיו האחרונות אמר הנאשם, בין השאר: "**אני מבקש סליחה**".

ד. מסקנה:

עומד בפניי **נאשם חזרתי**, אשר שב ומבצע עבריינות, אשר **ריצה עונשי מאסר לשתי תקופות נכבדות**, אשר שהה **בצו אשפוז פסיכיאטרי כשלוש שנים** וכל אלו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות **כלפי אותה מתלוננת**, באופן המלמד, כי התנהגותו **האובססיבית כלפיה מסכנת אותה**.

המתלוננת בהחלט זכאית לחירות ושלוות חיים מפני הנאשם, ואין זה מעניינה מה מניע את הנאשם לפעול כלפיה.

אך מנגד, **המעשים רובצים על תחלואה נפשית שמניעה אותו** והוא לא ביצע במסגרת כתב-האישום הנדון בפניי, כלפי המתלוננת מעשים מטרידים או מאיימים מן הרף העליון.

אין ספק, כי ראוי היה **אילו ניתן היה לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, שיקומי**, אשר יעניק מענה לתחלואה הכפולה, וימנע ממנו בעתיד לשוב על מעשיו, אך למרבה הצער, פני הדברים אינם מאפשרים זאת נוכח כשרותו הנפשית הנוכחית.

מצב דברים זה, מחייב לגזור את עונשו **באופן שירתיע אותו מלשוב על מעשיו כלפי אותה מתלוננת** (במידה האפשרית שניתן להרתיע נאשם שכזה, נוכח התחלואה ונוכח מעשיו) אך אין לגזור עליו עונש מחמיר מאוד, בלתי מידתי, בנסיבות.

יש לזכור, כי מטרת הענישה אינה רק להרחיק את הנאשם מן המתלוננת נוכח הסיכון כלפיה, שכן אין אנו דנים עתה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים, אלא שיש להפעיל שיקולי ענישה לאור עקרון **ההלימה, לפי מעשיו וכלל הנסיבות**.

לאחר ששקלתי בכובד ראש את מכלול השיקולים דלעיל, אני סבור, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, בצורה מדתית.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר לריצוי מיום מעצרו ה - 10.9.20.

ב. 7 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות של איומים או הטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי אותה מתלוננת.

ג. 3 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות של איומים או הטרדה באמצעות מתקן בזק.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, במעמד הצדדים.